

НОВИ ПОЛИТИЧЕСКИ МЕТАФОРИ В БЪЛГАРСКИЯ ПУБЛИЧЕН ДИСКУРС

Елена Крейчова

Масариков университет, Бърно (Чехия)

Надежда Сталянова, Владислав Миланов

Софийски университет „Св. Климент Охридски“ (България)

Резюме. Текстът разглежда новите политически метафори в съвременния български език като динамичен инструмент за концептуализация и интерпретация на политическата реалност. Анализирани са както метафорични калки от английски (напр. дълбока държава, дело шамар, фабрика за илюзии) и други езици (напр. мокра поръчка), така и метафори и образни словосъчетания, възникнали на родна почва в резултат на актуални обществени и политически процеси (обръчи от фирми, разпределяне на порции, участие в схеми и др.). Изследването показва, че политическите метафори не само обогатяват езиковия израз, но и влияят върху формирането на обществените нагласи и политическото мислене. В заключение се подчертава ролята на метафората като ключов механизъм за семантично обновяване и дискурсивно въздействие в съвременния политически език, подчертава се способността на метафората да влияе върху когнитивните модели, чрез които обществото възприема политическите процеси.

Ключови думи: метафора; политическа метафора; публичен дискурс; политически език; фрейминг

Появата и утвърждаването на дадено словосъчетание в политическия език представлява динамичен езиков процес, при който конкретен израз постепенно придобива дискурсивна значимост. Първоначалната му поява най-често се наблюдава в реч на политик или експерт, в медиен коментар или в спонтанна употреба в социалните мрежи. За преминаване към по-висока степен на разпознаваемост изразът трябва да бъде повторен от различни участници в публичната комуникация. Когато политици, журналисти и анализатори започнат да го използват редовно, той придобива дискурсна легитимност, повторемостта му изпълнява ролята на механизъм за нормализация. Изразът започва да функционира и като инструмент за рамкиране (т. нар. фрейминг), т.е. като средство, техника или езиков похват, чрез който политическите

актьори оформят начина, по който хората възприемат дадена тема, проблем или събитие (срв. Goffman, 1974). Такива словосъчетания служат като инструмент за интерпретация, вписана в контекста на познати понятия, и индивидът ги използва при своето осмисляне на света в стремежа си да разбере случващото се около него (срв. Bateson, 2000). Фреймингът насочва вниманието към динамичните процеси и предлага по-ангажирана перспектива (Hulst-Yanow, 2016, p. 93), чрез него се предлага предварително структурирана възможност за интерпретация на дадено политическо явление. Фреймингът не само обозначава определена реалност, но и насочва начина, по който тя се концептуализира от аудиторията. Така словосъчетанието придобива способността да влияе върху когнитивните модели, чрез които обществото възприема политическите процеси.

Може би най-изразителният начин на когнитивно структуриране, който пряко засяга способността на индивида да концептуализира, категоризира и пренася значения, е метафората. Когато говорим за метафората като за средство за разширяване на нашето когнитивно пространство отвъд директните схеми, трябва да си дадем сметка, че метафората не може да бъде разбрана без преноса на значения, нито пък чрез акцентирание върху буквалния превод на отделните елементи, от които е структурирана (Demjanová, 2010). Политическата метафора е езиков инструмент, използван в политическия дискурс за повлияване на общественото мнение, за опростяване на сложни проблеми или за изграждане на образ на политици и партии. Авторите я включват с цел предполагаемо повишаване на атрактивността на текста или изказването; тя винаги е свързана с актуалната политическа ситуация. При политическата метафора елементите, включени в нея, придобиват нови, разширени и разширяващи значения (вербално-асоциативна основа) и в последователността от смислови компоненти, които образуват логическо цяло, почти винаги присъстват определен аксиологичен аспект и конотация в диапазона от положително до отрицателно (пак там). Според Davidson думите, които изграждат метафоричните и образните значения, изразяват метафорична или поетична истина, защото в момента, в който разберем метафората, можем да наречем това, което схващаме чрез нея, метафорична истина и до известна степен да обясним върху какво се основава нейното метафорично значение (Davidson, 1990, p. 178).

Метафорите винаги са присъствали в политиката и днес политическият език буквално гъмжи от тях. Ihan отбелязва, че политиката е преди всичко механизъм за производство на въздействащи метафори и че за истинската парламентарна политика е необходимо човек да бъде създател на метафори, което е трудно, но въпреки това красиво (Ihan, 2000). По време на кризи, особено обществено-политически, продуктивността на носителите на езика расте и процесът на словотворчество се ускорява. Емоциите в обществото се

усилват и стимулират образното говорене, а необходимостта от персвазивни средства се увеличава и принуждава говорещите да посягат отвъд конвенционалния лексикон. Особено ясно този процес личи в динамиката на метафориката. Chudinov нарича периодите с интензивна употреба на метафори „метафорични бури“ и твърди, че обикновено те съвпадат по време с периодите на политически трусове, докато политическото „затишие“ обикновено е характерно за периодите на политическа стабилност (Budayev & Chudinov, 2008, p. 12, цит. по Dencheva, 2025b, p. 452). Експресивността на метафората може да се проявява или с единични семи, или с придружаващите ги конотации върху новото метафорично значение (Dencheva, 2021, p. 189). По-късното закрепване на множество метафори в политическия терминологичен език потвърждава факта, че първоначално оригиналните, а понякога дори странно звучащи образни неологизми чрез естествена еволюция са се придвижили от периферията на езика към неговото ядро и днес запълват празнината, която се усеща в терминологичната област на политическия език (Sehnal, 2018, p. 177).

В нашето изследване насочваме вниманието си към т. нар. конвенционални (не художествени) метафори съгласно Dencheva (Dencheva, 2025a, p. 165), които са единици със стабилизирано преносно значение (поякога речниково засвидетелствано), които са еднозначно интерпретируеми и изграждат къса комуникативна пътека между езиковите потребители. Ще се насочим към някои метафори от политическия дискурс с висока фреквентност, като ще проследим тяхната употреба на базата на корпуса <https://www.clarin.si/>. Без да имаме претенции за изчерпателност, тук ще посочим политически метафори и устойчиви словосъчетания с нова конотация в българския политически дискурс.

Най-напред ще разгледаме калките на политическите метафори от други езици, които се употребяват с голяма честотност и в български. Това са словосъчетания с висока фреквентност и в български поради глобализацията на политическия дискурс, тъй като медиите и политическите анализи често превеждат буквално най-често англоезични конструкции, но също така и поради универсалността на концептуалните метафори. Те биват лесно възприемани в чуждия език след калкиране и поради своята експресивност – тези словосъчетания са кратки, образни и силно въздействащи.

Типичен пример за калкирана политическа метафора е *политически чадър* – това словосъчетание е от английски език (*political umbrella, umbrella protection*), регистрирано е също и във френски (*protection-parapluie*). Това е метафора за институционална протекция, която предпазва дадено лице или група от юридически последствия на неговите действия, медийни атаки и политически натиск. В политическия дискурс представлява метафоричен израз за незаконна закрила, осигурена от високопоставени политици или държавни служители, на лица, извършващи престъпна или корупционна дейност. Този

чадър осигурява имунитет срещу разследване, съдебно преследване или административни санкции. В корпуса са регистрирани 3598 употреби (плюс 170 употреби с членна форма на прилагателното), напр.:

...бяха обвинени, че задържаните са само от групировката на Божидар Кузманов и че има **политически чадър** над Митьо Очите.

Тя категорично отрече да е имало политически натиск върху нея, както и самата тя да е упражнявала **политически чадър**.

Друга калкирана метафора е *дело шамар*. Това словосъчетание е калка от английски: *slap lawsuit, slap case*, но по-вероятно е свързано с термина SLAPP (*Strategic Lawsuit Against Public Participation*), който в англоезичния свят означава „дело, заведено с цел сплашване“. *Дело шамар* означава съдебно дело, заведено не за да бъде спечелено, а за да се „удари шамар“ на опонент или да се използва като инструмент за политически натиск. Неговите характерни белези са неоснователност, прекомерност на иска, забавяне на правосъдието и насаждане на страх. В корпуса са регистрирани 272 употреби, напр.:

Ефектът от **делата шамари** е ограничаване на обществения дебат и ограничаване на достъпа на гражданите до надеждна информация.

Журналисти, правозащитници и други ответници по т.нар. „**дела шамари**“ ще могат да искат финансово обезпечение от лицата или компаниите, завели дело срещу тях.

Фабрика за илюзии е метафоричен израз, който най-често се използва за описание на места, институции или медии, които създават изкуствена реалност, блясък или напразни надежди, маскирайки действителността. Фразата е калка на английския израз *illusion factory*, популярен в западната култура (особено за Холивуд) още през XX век. Първоначално терминът се свързва с филмовата индустрия в САЩ, където се създават измислени светове, идеализирани образи и красиви истории, които зрителите възприемат като реалност. В политически контекст фразата означава среда, в която се генерират празни обещания, фалшиви новини или пропаганда, за да се манипулира общественото мнение. Този израз често бива отнасян и към социалните мрежи – в съвременния свят те са платформите, където хората представят идеализирана версия на живота си. Изразът навлезе трайно в българския политически речник след изказването на президента Петър Стоянов, който в края на мандата си призова „фабриката за илюзии да бъде затворена“. Тази фраза стана емблематична за прехода в България и се използва като критика срещу популизма и политическата манипулация. Метафората е с 376 употреби в корпуса, напр.:

Наистина „**фабриката за илюзии**“ заработи и по време на тази предизборна агитация.

Факт е, че с идването си на власт ГЕРБ отключи ръждалия катинар на **фабриката за илюзии**.

Метафората *завладяната държава* (калка от словосъчетанието *state capture*) описва ситуация, в която ключови държавни институции и решения се контролират от частни интереси, а не служат на обществото, частни икономически групи, олигарси или корпоративни интереси влияят върху законодателството, политически лидери използват институциите за лични или партийни цели, независими органи като съд, прокуратура са поставени под контрол. Това словосъчетание се появява през 90-те години в анализа на Световната банка и други международни институции, които изследват корупцията в посткомунистическите държави и които описват факта, че държавата формално съществува, но реалната власт е превзета, завладяна от определени лица или кръгове. Метафората е с 1203 употреби в корпуса, напр.:

В основните 5 приоритета на правителството липсва темата за корупцията и завладяната държава.

... това е поредното доказателство за безскрупулното обвързване между олигарси, медии, дерибей и завладяната държава...

С аналогична формална структура е и метафората *дълбоката държава* (калка от словосъчетанието *deep state*) със семантика, показваща, че зад официалните институции съществува скрита, устойчива мрежа от влиятелни групи, които реално определят политиката, независимо напр. от резултати от избори. Това е силно натоварен политически образ, който се използва в много страни, включително България. В България *дълбоката държава* обикновено се свързва със стари мрежи от бившата Държавна сигурност, олигархични кръгове, зависими медии и прокуратура, неформални центрове на власт. Метафората е с 6722 употреби в корпуса, напр.:

... гигантските изборни престъпления, с които „дълбоката държава“ прави опит да бъде подменена демократичната воля на американските граждани,...

Останахме единствените, на които задкулисието, „дълбоката държава“ и мафията не могат да диктуват какво да правим.

Метафората *дилъри на страх* описва политици, партии, медии или коментатори, които съзнателно разпространяват страх в обществото, за да постигнат политически цели. Това се случва най-често чрез медии, социални мрежи, публични речи. Те използват страха като инструмент за подкрепа, контрол, легитимация на политики. Това е калка от английския израз *dealers of fear* или *fearmongers*, като вторият е по-разпространен. В българския език „дилър“ носи допълнителен смисъл, свързан с нелегална търговия, манипулация и зависимост. Затова метафората звучи по-силно и по-обвинително от по-обикновеното *разпространители на страх*. Метафората е с 9 употреби в корпуса, напр.:

Според него се усеща пълното политическо безсилие на противниците му, които в опита си да излязат от ситуацията, се превръщали в дилъри на страх.

Според Радев се усеща „пълното политическо безсилие“ на противниците му, които, в опита си да излязат от ситуацията се превръщат в „дилъри на страх“.

Метафората *мокра поръчка* е евфемизъм, който в първоначалното си значение се използва за наемно убийство. Когато някой каже, че е направена „мокра поръчка“ за дадено лице, това означава, че е платено на професионален убиец за неговото физическо елиминиране. Това словосъчетание е буквален превод (калка) от руски език – *мокрое дело*. Метафората е семантично прозрачна – извършването на убийство е свързано с проливането на кръв, която „намокря“ ръцете на извършителя или мястото на престъплението. Това словосъчетание става популярно в криминалния жаргон на СССР (особено сред КГБ и вътрешните служби) още в средата на XX век. Операциите по ликвидиране на врагове на режима или шпиони са били наричани „мокри работи“. В криминалния жаргон *мокра поръчка* означава поръчково убийство, но в българския политически език се използва само метафорично. Значението му се измества от буквалното (убийство) към политическата метафора. Изразът навлиза в българския публичен дискурс през 90-те години на миналия век, когато медиите започват да използват криминални метафори за политически конфликти. Постепенно това словосъчетание става част от стандартния политически речник, особено в контекста на компроматните войни. То се използва най-вече когато някой политик е обект на внезапна, силна и координирана атака, излизат компромати точно преди избори, медии или институции действат синхронно срещу определена фигура. Той е синонимен израз на политическо очерняне, опит за политическо унищожаване. Изразът е емоционално натоварен и често се използва, за да се внуши, че атаката е нечестна или манипулативна. Той е със силна негативна конотация, тъй като предполага, че атаката не е случайна, а поръчана, целенасочена и нечестна. Метафората е с 526 употреби в корпуса, като контекстът е както от сферата на криминалната сфера, така и от политическия дискурс.

Благовест Георгиев нарече катастрофата, костваща поста му, „мокра поръчка“.

Ако шефа им ги изпрати на мокра поръчка, т. е. да глобят конкретно определен субект, ще отидат, ако ли не – зад бюрцето, ден да мине, друг да дойде...

Ставаше дума за целенасочена операция на руските тайни служби с цел да бъде убит противник на режима – за „мокра поръчка“, т.е. операция, при която се пролива кръв.

В следващата част на нашия текст ще насочим вниманието си към българските политически метафори и устойчиви изрази. В българския публичен дискурс през последните десетилетия възникват множество нови политически

метафори, които не са калки от други езици, поради съчетанието от специфични социокултурни, исторически и медийни условия. Българският политически живот се характеризира с висока динамика, чести институционални промени и силно присъствие на политическия език в медиите и социалните мрежи. Тези фактори стимулират създаването на оригинални метафорични модели, които отразяват локални проблеми, културни представи и обществено възприемани образи. Новите метафори често възникват като реакция на конкретни политически ситуации и се утвърждават чрез повторение в публичната реч и онлайн комуникацията. Така те се превръщат в устойчиви елементи на политическия език и допринасят за оформянето на специфична национална метафорична картина на политическите процеси.

Изразът *раздаване/разпределяне на порции* в българския политически дискурс навлиза чрез Ахмед Доган, тогавашен председател на партия ДПС, и става широко известен след негово изказване през 2009 г., в което той говори за „*разпределяне на порциите на властта*“ и че той лично разпределя тези порции в държавата. Изразът предизвиква огромен обществен и медиен отзвук, превръща се в емблема на модела на нечестно управление и корупционни практики, който започва да бъде наричан *задкулисие*. Метафората съществува с два варианта на компонента с отглаголно съществително със семантика непрозрачно разпределяне на власт, ресурси, обществени поръчки и влияние между политически и икономически кръгове. В публичния дискурс тя се използва в контекст, свързан с корупция, клиентелизъм и олигархични зависимости. Данните от корпуса са следните – с компонент раздаване регистрираме 100 примера и един с буквално, неметафорично значение, напр.:

Според него може да става дума за пране на пари, за търговия с влияние – т. нар. раздаване на порции.

„Южен поток“ и руските подкупи, запътили се насам под формата на „обществени поръчки“ за коректните спрямо Кремъл местни лоялни клиенти на руската политика, които всъщност скараха Пеевски и Василев при раздаването на порции в мътилката на българската политика.

Фреквентността на метафората в корпуса с компонент разпределяне е 144 примера, напр.:

Последните събития доказвали съмненията на БСП, че „некоалицията“ се е събрала единствено с цел разпределяне на порции на власт и пари.

Пеевски отдавна вече не е човек, конкретно лице, одушевен предмет. Той е олицетворение на онова, което менторът му нарича „обръчи от фирми“ и „разпределяне на порции“.

С глагола *разпределям* регистрираме и друг фразеологизъм с кулинарен компонент – *разпределяне на парчетата от баницата*, с един регистриран пример, самата метафора *държавна баница* е също с относително висо-

ка фреквентност. Политическата метафора *държавна баница* в българския публичен и политически език означава общият ресурс на държавата, който различни политически, икономически или институционални сили или лица се стремят да „разделят“ помежду си. В корпуса тази метафора е регистрирана 581 пъти, напр.:

Няма граници за нахалството на днешната „социална“ другарка, а в миналото – устремена да приватизира най-сладките хапки от държавната баница, външнотърговските дружества.

Изразът *обръчи от фирми* е една от най-емблематичните политически метафори в българския преход. Той означава мрежи от близки, лоялни или зависими фирми, които се групират около дадена политическа партия или лидер и получават облаги – най-често обществени поръчки или достъп до държавни ресурси. Изразът става широко известен през 2005 г. и е свързан с интервю на тогавашния лидер на ДПС Ахмед Доган, в което той казва, че всяка партия има „обръчи от фирми“, които я подкрепят и чрез които тя реализира своята политика. Изказването предизвиква огромен обществен и медиен отклик, защото легитимира идеята за тясна връзка между власт и бизнес и се възприема като откровено описание на задкулисни механизми. В корпуса тази метафора е регистрирана 4160, напр.:

Защо не говорите за обръчите от фирми, за монополите, за феодализма в Кърджалийско?

Много обръчи от фирми се създадоха и много щети се нанесоха свързани с тази политическа организация.

Тук ще представим и две устойчиви словосъчетания, също възникнали през последните десетилетия в българския език. Тези два изрази са с ключов компонент *схема* (вербално-субстантивно и субстантивно-субстантивно словосъчетание – *задкулисни схеми* (със сингуларен вариант с по-ниска фреквентност *задкулисна схема*) и *участие в схеми*. Изразът *участие в схеми* в съвременния политически жаргон означава въвлечане в неформални, непрозрачни или съмнителни практики, чрез които се извличат облаги – политически, финансови или лични. Това словосъчетание се използва, за да намекне за решения, взети извън официалните институционални процеси, за нерегламентирани механизми на влияние, които се случват извън официалните институции и публичния контрол, за мрежи от зависимости на политически или икономически групи, които си разпределят влияние. В корпуса това словосъчетание метафора е регистрирано 127 пъти, напр.:

Кандидатите за кметове на герб трябва да отговарят на качествата на премиера-грубост, арогантност, високомерие, корумпираност, абсолютна некадърност, участие в схеми и далавери, изключителна простотия и да са богати, за да си плащат, че са предложени за тези постове.

Пряк негов ръководител и шеф на управляващия отдел, която обаче го

уволнява, поради съмнения в „участие в схеми“, и бизнеси нетипични за държавен служител, имащ определен доход, но разполагащ с повече от заработените средства...

Със същия субстантивен компонент е и словосъчетанието *задкулисни схеми* (по данни от корпуса *задкулисни схеми* е със 135 употреби, *задкулисна схема* – с 34 употреби). В българския политически дискурс изразът *задкулисни схеми* се използва като обобщаващо, често обвинително понятие за непрозрачни, неформални и нерегламентирани механизми на влияние, които се случват извън официалните институции и публичния контрол.

В заключение можем да посочим, че корпусният и статистическият анализ показват, че новите политически метафори в българския публичен дискурс функционират като мощни фреймингови инструменти, които структурират възприятието на политическите процеси. Чрез тях не само се назовават явления, а се предлагат интерпретационни рамки, които насочват общественото внимание и създават оценъчни нагласи. Метафорите се оказват ключов механизъм за конструиране на когнитивни модели, които улесняват разбирането на сложни политически реалности. Тяхната динамика и способност да се адаптират към нови контексти, подчертават ролята им в семантичното развитие на политическия език. В този смисъл политическата метафора остава не само езиков, но и стратегически дискурсивен ресурс с дълготрайно влияние върху мисленето на обществото.

Благодарности

Това изследване е финансирано от Европейския съюз – NextGenerationEU, чрез Националния план за възстановяване и устойчивост на Република България, проект SUMMIT BG-RRP-2.004-0008-C01

ЛИТЕРАТУРА

- Будаев, Э. & Чудинов, А., (2008). *Зарубежная политическая метафорология*. Екатеринбург, Уральский государственный педагогический университет.
- Денчева, Д. (2021). Експресивизмите като реторично средство в публичната реч. В: *Zeszyty Cyrylo-Metodiańskie*, (10), 183 – 197. Достъпно на: <https://journals.umcs.pl/zcm/issue/view/720/showToc>.
- Денчева, Д. (2025a). Лексемата бушон и нейните фразеологични и метафорични проекции, В: *Български език, Приложение / Bulgarian Language, Supplement*, 72, 164 – 181.
- Денчева, Д. (2025b). Неосъществената ротация. Метафоричен прочит на кризата. В: *Bulgarski Ezik i Literatura – Bulgarian Language and Literature*, 67(4), 451 – 467.

Дэвидсон, Д. (1990). Что означают метафоры. В: *Теория метафоры*. Москва, 172– 193.

https://www.clarin.si/ske/#dashboard?corpname=classlaweb2_bg

Acknowledgements

This study is financed by the European Union-NextGenerationEU, through the National Recovery and Resilience Plan of the Republic of Bulgaria, project SU-MMIT BG-RRP-2.004-0008-C01

REFERENCES

Bateson G., (2000). *Steps to an Ecology of Mind*. Chicago: University of Chicago Press.

Budayev, E. & Chudinov, A. (2008). *Zarubezhnaya politicheskaya metaforologiya*. Yekaterinburg: Uralyskiy gosudarstvennyy pedagogicheskiy universitet.

Davidson, D. (1990). Chto oznachayut metafory. In: *Teoria metafory*, 172 – 193. Moskva.

Demjanová, N. (2010). Náčrt analýzy politickej metafory v jazyku masmédií, jazyk a kultura. In: *Jazyk a kultúra* [online]. 1(2).

Dencheva, D. (2021). Ekspresivizmite kato retorichno sredstvo v publichnata rech. In: *Zeszyty Cyrylo-Metodiańskie*, (10), 183 – 197. Available at: <https://journals.umcs.pl/zcm/issue/view/720/showToc>.

Dencheva, D. (2025a). Leksemata bushon i neynite frazeologichni i metaforichni proektsii, In: *Balgarski ezik, Prilozhenie / Bulgarian Language, Supplement*, 72, 164 – 181.

Dencheva, D. (2025b). Neosashtestvenata rotatsia. Metaforichen prohit na krizata. In: *Bulgarski Ezik i Literatura – Bulgarian Language and Literature*, 67(4), 451 – 467.

Goffman, E. (1974). *Frame analysis: An essay on the organization of experience*. Harvard University Press.

Hulst, M. J. van & Yanow, D. (2016). From Policy ‚Frames‘ to ‚Framing‘: Theorizing a More Dynamic, Political Approach. In: *American Review of Public Administration*, 46(1), 92 – 112.

Ihan, A. (2000). Metafory a politický jazyk. In: *Aluze*. 2000, 3(1). Available at: http://aluze.cz/2000_01/ihan.php.

Sehnal, R. (2018). Politický jazyk ako funkčný mechanizmus vytvárania metafor. In: *Časopis pro moderní filologii*, 100(2), 176 – 190.

NEW POLITICAL METAPHORS IN BULGARIAN PUBLIC DISCOURSE

Abstract: The text examines new political metaphors in contemporary Bulgarian as a dynamic tool for conceptualizing and interpreting political reality. It analyzes both metaphorical calques from English (e.g., *deep state*, *slap lawsuit*, *illusion factory*) and other languages (e.g., *wet job*), as well as metaphors and figurative expressions that have emerged domestically as a result of current social and political processes (*circles of companies*, *distribution of portions*, *participation in schemes*, etc.). The study shows that political metaphors not only enrich linguistic expression but also influence the formation of public attitudes and political thinking. In conclusion, the role of metaphor is emphasized as a key mechanism for semantic innovation and discursive impact in contemporary political language, highlighting its ability to shape the cognitive models through which society perceives political processes.

Keywords: metaphor; political metaphor; public discourse; political language; framing

✉ **Dr. Elena Krejcova, Assoc. Prof.**

ORCID iD: 0000-0001-5458-5305

WoS ResearcherID: AAE-6494-2022

Department of Slavonic Studies Faculty of Arts

Masaryk University

Brno, Czechia

E-mail: ekrejcova@phil.muni.cz

✉ **Prof. Dr. Nadezhda Stalyanova**

ORCID iD: 0000-0002-8271-0078

WoS ResearcherID: ADS-2094-2022

Department of Slavonic Philologies

University of Sofia

15, Tsar Osvoboditel Blvd.

Sofia, Bulgaria

E-mail: nadezhda_stalyanova@slav.uni-sofia.bg

✉ **Prof. Dr. Vladislav Milanov**

ORCID iD: 0000-0002-8920-5621

Sofia University

Faculty of Slavic Studies

15, Tzar Osvoboditel Blvd.

Sofia, Bulgaria

E-mail: vladislavmilanov77@abv.bg